

Arrest

nr. 286 931 van 30 maart 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. WORONOFF
Roodebeeklaan 44
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 4 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 februari 2023.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. WORONOFF.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij diende op 16 november 2021 huidig derde verzoek om internationale bescherming in.

Uit haar verklaringen afgelegd in het kader van dit derde verzoek blijkt dat zij vreest bij een terugkeer naar Albanië gevisieerd te zullen worden in het kader van een bloedwraak met de familie P. In 2012 vermoordde de echtgenoot van verzoekende partij de leden V. en B. van de familie K. in Kosovo, en die familie is uit

op wraak. In januari 2022 werd verzoekende partij haar man door België uitgeleverd aan Kosovo, waar hij werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van zeventwintig jaar, een straf die hij momenteel uitzit.

Bij beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) van 19 mei 2022, genomen in het kader van huidig derde verzoek om internationale bescherming, wordt derde verzoek om internationale bescherming met toepassing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet geweigerd en als kennelijk ongegrond beschouwd. Dit is de bestreden beslissing.

Bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd Albanië aangewezen als veilig land van herkomst. Hieruit vloeit het vermoeden voort dat in hoofde van onderdanen afkomstig uit een veilig land, zoals in casu verzoekende partij uit Albanië, in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig is. Het komt verzoekende partij toe om duidelijk aan te tonen dat, in haar specifieke situatie, haar land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekende partij echter geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. De commissaris-generaal stelt vast dat verzoekende partij niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat zij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien wordt het beschermingsverzoek als kennelijk ongegrond beschouwd in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in het verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen. Het komt aan verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter in gebreke blijft. Ze beperkt zich immers tot het beknopt herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het kort uiteenzetten van theoretische beschouwingen, en het op algemene wijze tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen en gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter diens vaststellingen geenszins weerlegt, noch ontkracht.

3. In het verzoekschrift wordt het motief in de bestreden beslissing geheel ongemoeid gelaten waar wordt opgemerkt: "Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming in 2012 bewust bedrieglijke verklaringen aflegde. U verklaarde toen immers dat u niet wist waar uw echtgenoot zich bevond (CGVS 1ste VIB, p. 5, 11). U beweerde louter dat uw schoonfamilie verdacht werd van de moord op V.(...) P.(...) en gaf niet mee dat uw echtgenoot daadwerkelijk deze moord had gepleegd (CGVS 1ste VIB, p. 5-6, 11). Op vraag van uw echtgenoot die vreesde dat hij in België gearresteerd zou worden voor deze moorden, vermeldde u deze feiten niet (Verzoek om Inlichtingen, vraag 15). Van een verzoeker mag evenwel verwacht worden dat deze van bij de aanvang van zijn procedure waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn asielmotieven. Voorgaande vaststelling is nefast voor uw algemene geloofwaardigheid. Verder dient vastgesteld te worden dat u na uw gedwongen terugkeer naar Albanië in 2013 u op 29 januari 2018 naar België terugkeerde. U diende evenwel pas meer dan drie jaar later, op 16 november 2021, uw huidige, derde verzoek om internationale bescherming in. Wederom wijst u op de vrees van uw echtgenoot om gearresteerd te worden (Vraag om inlichtingen, vraag 16). Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag evenwel redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Uw houding gedurende uw opeenvolgende verzoeken kan dan ook moeilijk in overeenstemming worden gebracht met of getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming." (eigen onderlijning)

Verzoekende partij laat alzo na een ander licht te werpen op die pertinente vaststelling van de commissaris-generaal, waardoor deze onverminderd overeind blijft. Zoals terecht opgemerkt in de bestreden beslissing, ondergraaft de vaststelling dat verzoekende partij in het verleden bewust de waarheid verzwegen en deze met leugenachtige en bedrieglijke verklaringen achterhield, alsook het feit dat zij na haar terugkeer naar België begin 2018 nog meer dan drie jaar wachtte alvorens huidig derde verzoek om internationale bescherming in te dienen, op ernstige wijze de ernst en geloofwaardigheid van haar verklaarde problemen en vrees.

4. Hoe dan ook, los van het voorgaande, maakt verzoekende partij niet aannemelijk, zoals op goede grond wordt vastgesteld in de bestreden beslissing, dat zij voor de door haar aangehaalde problemen, met name de bloedwraak met de familie P., of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

4.1. Verzoekende partij slaagt er thans niet in afbreuk te doen aan de motieven in de bestreden beslissing die alzo doen besluiten.

Zoals pertinent opgemerkt in de bestreden beslissing, staft verzoekende partij haar verklaringen als zouden zij en haar schoonfamilie bescherming hebben gezocht bij de Albanese autoriteiten en als zou zijzelf tussen 2013 en 2018 een tiental keer (vergeefs) naar de Albanese autoriteiten zijn gegaan, waaronder de politie en de procureurs van Tropojë en Tirana, niet in het minst. Bovendien zijn deze niet-gestaafde beweringen moeilijk in overeenstemming te brengen met de voorhanden zijnde informatie inzake de werking van de Albanese autoriteiten in het kader van bloedwraak. Dit zet dan ook de geloofwaardigheid van verzoekende partij haar (eerdere) verklaringen, alsook haar huidige algemene opmerking in het verzoekschrift dat zij geen hulp kan vinden in Albanië, op ernstige wijze op de helling. Deze blote beweringen dienen met de nodige korrels zout te worden genomen en komen niet geloofwaardig over.

4.2. De commissaris-generaal motiveert in zijn beslissing omstandig over en licht hierbij uitgebreid de beschermingsmogelijkheden in Albanië in het algemeen en bij bloedwraak toe, op basis van objectieve landeninformatie waarnaar via weblink wordt verwezen.

Zo wijst hij erop dat er in Albanië allerhande maatregelen werden en worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Hervormingen zijn weliswaar nog steeds nodig, onder meer om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, doch blijkens de beschikbare informatie garanderen de Albanese autoriteiten niettemin wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Ofschoon rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening wordt beschouwd en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de beschikbare informatie dat de Albanese autoriteiten zich steeds meer bewust zijn van de bloedwraakproblematiek en dat zij, hoewel er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid zijn om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

De Albanese autoriteiten hebben de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Zo zijn er ernstige inspanningen van de Albanese politie ter bestrijding van de bloedwraakproblematiek, o.a. door specifieke opleidingen te geven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Daarnaast is er sprake van samenwerking tussen onder meer de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs en het ministerie van sociale zaken in Albanië, waardoor er sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Voorts worden bloedwraakzaken nauwlettend gemonitord, en van zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf, zoals bijvoorbeeld een bedreiging, of wanneer er een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten aan het openbaar ministerie overgemaakt voor onderzoek en preventie. Wanneer er een moord is gebeurd, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat er een vendetta ontstaat. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. De Albanese strafwet werd aangepast waardoor er minimumstraffen zijn voorzien, onder meer voor het dreigen met bloedwraak, en de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak werd verhoogd tot minimum 30 jaar. Volgens de beschikbare informatie hebben deze aanpassingen een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Voorts wordt gewezen op de opleidingsmomenten die de Albanese overheid in 2013 organiseerde voor zijn magistraten, om hun kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon er nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is sprake van samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, alsook samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies. Verschillende ngo's bevestigen en erkennen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en de efficiëntie en impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van bloedwraak, zo wordt in de bestreden beslissing met verwijzing naar de beschikbare informatie nog opgemerkt.

In de bestreden beslissing wordt hier, volledigheidshalve zo luidt het, met verwijzing naar diezelfde informatie nog aan toegevoegd dat wordt erkend dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië, doch dat niettemin ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, is er veel politieke wil om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en heeft Albanië de afgelopen jaren verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden.

4.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geheel nalaat om middels concrete en dienstige argumenten voormelde informatie en de analyse op grond hiervan van de commissaris-generaal in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoekende partij beperkt zich immers tot de algemene opmerking dat men op papier wel, maar in werkelijkheid bij bloedwraak niet op de steun van de politie kan rekenen, tot de niet nader toegelichte en niet in het minst onderbouwde stelling dat "Als het veilig is voor de vreemdelingen die in Albanië op vakantie gaan, is het dagelijks leven in concreto totaal verschillend", en voorts nog tot het argument dat "Zelfs indien het Commissariaat-Generaal over informatie beschikt betreffende de evolutie en de intentieverklaringen betreffende de verhoging van de doeltreffendheid of het professionaliseren van de politionele en gerechtelijke autoriteiten erkent hij dat hervormingen nog steeds nodig zijn".

De Raad onderstreept dat, wat dat laatste betreft, in de bestreden beslissing wordt erkend dat hervormingen nog steeds nodig zijn, onder meer om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, doch dit doet geen afbreuk aan de vaststelling dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Uit die informatie blijkt tevens dat indien de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen kunnen worden ondernomen om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen en dat wangedrag van politieagenten niet zonder meer wordt gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Tevens blijkt dat de laatste jaren in deze context verschillende concrete maatregelen op het terrein werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Ten slotte blijkt nog dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen heeft ondernomen om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden.

Verzoekende partij brengt (zelf) geen informatie bij die hier anders over doet denken en oordelen. Ze vermag met haar selectieve lezing niet de juistheid van de informatie van de commissaris-generaal te weerleggen. Er kan, in weerwil van wat verzoekende partij lijkt voor te houden, wel degelijk worden besloten dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de Albanese autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Met haar beknopte en selectieve lezing van voornoemde informatie, toont verzoekende partij niet aan, en zij maakt voorts niet met concrete, valabele en objectieve elementen aannemelijk dat de informatie en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal omtrent de beschermingsmogelijkheden in Albanië onjuist zouden zijn en dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen, in het bijzonder in het kader van bloedvetes, geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij verklaart te vrezen. Verzoekende partij maakt hiermee, gelet ook op hetgeen voorafgaat, hoe dan ook geenszins aannemelijk dat de Albanese autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om haar met betrekking tot haar verklaarde problemen hulp en/of bescherming te bieden.

Het komt aan verzoekende partij zelf toe om in haar individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Albanese overheden wendt om bescherming te vragen. Zij moet aantonen dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) wendt tot de Albanese overheid voor bescherming. Verzoekende partij blijft desbetreffend evenwel in gebreke.

Verzoekende partij beweert thans weliswaar dat zij in het kader van bloedwraak enkel op papier op de steun van de politie mag rekenen maar in werkelijkheid niet, doch maakt dit geenszins aannemelijk. Ze laat volledig na om zelf informatie bij te brengen waaruit zou blijken dat de informatie van de commissaris-generaal waarop deze zich in de bestreden beslissing baseert niet (langer) correct zou zijn, en dat diens gevolgtrekkingen onjuist zouden zijn, daar er -zoals in het verzoekschrift op algemene, niet in het minst onderbouwde wijze wordt beweerd- in werkelijkheid in de praktijk in Albanië geen nationale bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet voorhanden zou zijn.

Verzoekende partij maakt aldus, gelet op wat voorafgaat, geenszins aannemelijk, laat staan in concreto met betrekking tot haar persoonlijke situatie, dat bescherming vanwege de nationale overheid in Albanië bij bloedwraak slechts een dode letter is.

De Raad stipt nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

4.4. Verzoekende partij toont aldus, gelet op hetgeen voorafgaat, op generlei wijze, laat staan in concreto aan dat zij in haar land van herkomst geen toegang heeft tot en dat zij geen beroep kan doen op nationale bescherming, laat staan dat zij alle realistische en redelijkerwijze van haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft benut, laat staan uitgeput en dat de Albanese autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om haar met betrekking tot haar verklaarde problemen, daargelaten de geloofwaardigheid ervan, hulp en/of bescherming te verlenen.

4.5. Waar internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming, toont verzoekende partij derhalve niet aan dat het haar in Albanië aan nationale bescherming ontbreekt en dat het verkrijgen van internationale bescherming voor haar de enige overgebleven uitweg was.

5. De bij het verzoekschrift gevoegde attesten betreffende het onderwijs dat verzoekende partij haar kinderen in België genieten, werden reeds eerder neergelegd. Deze hebben op generlei wijze uitstaans met verzoekende partij haar verklaarde problemen in en vrees ten aanzien van haar land van herkomst Albanië en zijn om die reden irrelevant bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming.

6. Uit niets blijkt dat er heden in Albanië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

7. In de mate dat verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

8. Waar verzoekende partij verwijst naar rechtspraak van de Raad, wijst de Raad erop dat aan zijn arresten geen precedentenwerking kan worden verleend. Precedentenwerking wordt niet aanvaard in het Belgische recht. Rechterlijke beslissingen hebben in de continentale rechtstraditie geen bindende precedentwaarde. Elk dossier dient op zijn eigen merites te worden beoordeeld. Daarenboven blijkt dat deze arresten dateren van 2008, 2011 en 2014. Een beoordeling van een verzoek om internationale bescherming gebeurt aan de hand van de actuele situatie in het land van herkomst. De situatie zoals deze gold ten tijde van 2014 en vroeger kan bezwaarlijk als actueel worden gezien.

9. Verzoekende partij heeft derhalve geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrond

10. Verzoekende partij lijkt, gelet op hetgeen voorafgaat, niet aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 22 maart 2023 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1022 staat onder eed en tolkt Albanees – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partij volhardt in haar verzoekschrift en in het daarin aangevoerde risico op bloedwraak o.w.v. de feiten die werden gepleegd door haar echtgenoot en waarvoor deze laatste werd veroordeeld tot een gevangenisstraf. Zij vreest in geval van terugkeer te zullen worden vermoord en stelt dat ook haar kinderen in dat geval in gevaar zullen verkeren (risico op moord/verkrachting). Hierbij wijst zij erop dat de familie waarmee zij in het conflict van bloedwraak is betrokken op slechts zeven kilometer van haar eigen woonplaats verblijft. De verzoekende partij legt bijkomende stukken neer onder de vorm van een aanvullende nota.”

4.1. De Raad herneemt vooreerst volgende gronden van voormelde beschikking in het licht van het hierboven weergegeven betoog van de verzoekende partij ter terechtzitting:

“Verzoekende partij laat alzo na een ander licht te werpen op die pertinente vaststelling van de commissaris-generaal, waardoor deze onverminderd overeind blijft. Zoals terecht opgemerkt in de bestreden beslissing, ondergraaft de vaststelling dat verzoekende partij in het verleden bewust de waarheid verzweeg en deze met leugenachtige en bedrieglijke verklaringen achterhield, alsook het feit dat zij na haar terugkeer naar België begin 2018 nog meer dan drie jaar wachtte alvorens huidig derde verzoek om internationale bescherming in te dienen, op ernstige wijze de ernst en geloofwaardigheid van haar verklaarde problemen en vrees.”

De verzoekende partij gaat met haar betoog ter terechtzitting voorbij aan deze vaststellingen aangaande de geloofwaardigheid van haar vrees. Zij beperkt zich integendeel tot het louter wederom poneren en op algemene wijze uitbreiden ervan, zodat zij er niet in slaagt hier een ander licht op te werpen.

Uit de bestreden beslissing en voornoemde beschikking blijkt verder dat de verzoekende partij hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat zij voor de door haar aangehaalde problemen, met name de bloedwraak met de familie P., of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn

om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor haar sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men eerst hierop een beroep doet, uitgeput zijn.

Deze vaststellingen worden uitgebreid toegelicht in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking waarbij rekening wordt gehouden met de concrete omstandigheden van de verzoekende partij en waarin hierover uitgebreid wordt gemotiveerd, met verwijzingen naar haar verklaringen.

De verzoekende partij gaat met haar betoog ter terechtzitting voorbij aan deze pertinente vaststellingen. Zij beperkt zich in wezen tot het herhalen van haar vrees die zij aanvult met algemene opmerkingen, verzuchtingen en beweringen, hetgeen niet kan overtuigen. De verzoekende partij bouwt ter terechtzitting voort op haar vrees door tevens een gevaar voor haar kinderen aan te halen evenals waar zij meent er hierbij op te moeten wijzen dat de familie waarmee zij in het conflict van bloedwraak is betrokken op slechts zeven kilometer van haar eigen woonplaats verblijft. Zij negeert echter de gronden van voormelde beschikking onder meer omtrent de ongeloofwaardigheid van haar vrees en omtrent de nationale beschermingsmogelijkheden en gaat hier niet in concreto op in, laat staan dat zij concrete elementen aanreikt die deze pertinente gronden aan het wankelen brengen. Dit is evenmin het geval waar zij stelt te volharden in haar verzoekschrift en in het daarin aangevoerde risico op bloedwraak omwille van de feiten die werden gepleegd door haar echtgenoot en waarvoor deze laatste werd veroordeeld tot een gevangenisstraf. Zij voegt hierdoor geen dienstige opmerkingen toe aangaande de in voormelde beschikking opgenomen gronden.

Kortom, de verzoekende partij toont niet in concreto aan en maakt aldus hoe dan ook geenszins aannemelijk dat het haar, gelet ook op de vaststellingen in de bestreden beslissing die op generlei wijze worden ontkracht of weerlegd, met betrekking tot haar verklaarde problemen aan nationale bescherming ontbeert. De verzoekende partij brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

4.2. De verzoekende partij legt ter terechtzitting volgende bijkomende stukken neer onder de vorm van een aanvullende nota:

- "*Contrat de travail d'ouvrier*" betreffende de verzoekende partij
- "*Certificat de fréquentation*" betreffende D. Av.
- "*Certificat de fréquentation*" betreffende D. Am.
- "*Attestation de fréquentation scolaire 2022-2023*" betreffende D. Alb.
- "*Attestation de fréquentation scolaire 2022-2023*" betreffende D. Ald.

De Raad benadrukt, zoals tevens wordt aangegeven in voormelde beschikking, dat attesten betreffende het onderwijs dat haar kinderen in België genieten, op generlei wijze uitstaans hebben met de verzoekende partij haar verklaarde problemen in en vrees ten aanzien van haar land van herkomst, Albanië, en om die reden irrelevant zijn bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Eenzelfde vaststelling dringt zich op betreffende het document aangaande de tewerkstelling van de verzoekende partij in België. Ook dit document heeft geen betrekking op de asielmotieven van de verzoekende partij en is om die reden irrelevant.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg blijkt niet dat de verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES